

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۲/۲۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۱/۱۷

(صص ۲۳-۳۵)

دهنمکی: گونه‌ای نویافته از کومشی

* حبیب برجهان

چکیده

شهر سمنان و آبادی‌های پیرامونی زبان‌هاییان ناهمتبار است اما به دلیل همسایگی دیرین به اختلاف درجات همگرا شده و اتحاد زبانی کومش را پدید آورده‌اند. در زمانی که این نگارنده گونه‌های سمنانی و بیابانکی و سرخهای و لاسگردی و افتی و سنگسری و شهمیرزادی از اتحاد کومش را موضوع مطالعه تطبیقی قرار داد، از دهنکی خبر نداشت. اینک این گونه نویافته کومشی که فرسنگ‌ها از دیگر گونه‌ها جدا افتاده، نخست توصیف می‌شود، سپس در چارچوب کومشی رده‌بندی می‌شود.

کلیدواژه‌ها: اتحاد زبانی (typology)، همگرایی (Sprachbund)،vergence)، ردمشناسی (Komisenian)

دهمکی عضوی از اتحاد زبانی کومش^۱ است و مقصود از این اصطلاح زبان‌هایی است با تبارهای دور و نزدیک که در سمنان و آبادی‌های پیرامونی رواج دارد - از جمله سمنانی و سرخهای - لاسگردی و افتربی و بیابانکی و سنتگسری. شهمیرزادی نیز به رغم هویت کاسپی در این اتحاد جای می‌گیرد زیرا در طول زمان همگرایی‌ها با همسایگان بهم رسانده است. روابط فیما بین زبان‌های مذکور - چه در زمانی، چه همزمانی - در بررسی تطبیقی جامعی منتشر شد^۲ و تلخیصی از آن با تجدیدنظر و منظور نمودن مواد دهمکی در دانشنامه ایرانیکا^۳.

در زمان انتشار پژوهش نخست نمی‌دانستم در دهمک هم گونه‌ای از کومشی راجح است، گواینکه در سفرنامه کشیش آمریکایی جیمز باست^۴ خوانده بودم که دهمک زبانی مخصوص دارد - بآنکه بگوید چه نوع زبانی.

این موضوع را با دکتر علیرضای شاهحسینی سردیر مجله فرهنگ قومس در میان خمامد. در سفری یکروزه در اواخر تیرماه پارسال به گرمسار و آرادان دکتر شاهحسینی میزان ما بود. نیروزی به گردآوری گویش الیکایی از گونه کاسپی گذشت. سپس به دهمک به فاصله یک ساعتی آرادان رفتم. در آنجا کتابچه‌ای در تاریخ و فرهنگ دهمک به من اهدا شد. میزان ما در دهمک، حاج ماشاء الله اکبرشاهی، عازم بیلاق بود اما از روی مهمن نوازی ساعتی سفرش را عقب انداخت تا به پرسش‌هایم پاسخ دهد.

دهمک در میانه راه گرمسار و لاسگرد واقع است. کاروانسرای شاهعباسی و قلعه گبری دارد و در کتب جغرافیایی قرن چهارم با عنوان‌های قریة الملح و قصرالملح یاد شده است. به گفته آقای اکبرشاهی از سکنه بیست سی خانوار بیشتر نمانده لیکن در ایام محروم و نوروز جمعیت تا دوهزار تن افزایش می‌یابد؛ در آن ایام بومیان هاجر از تهران (بیشتر در خزانه فرج‌آباد و افسریه می‌نشینند) و ورامین و گرمسار و مازندران با همو لاپتیان تجدید دیدار می‌کنند.

^۱ Komisenian Sprachbund

^۲ Borjian 2021

^۳ Borjian 2023

^۴ James Basset

دهنگ ایل ندارد. فرهنگ شهربانی دهات فلات ایران است. به‌گفته آقای اکبرشاهی دهنگ تاریخاً از ایج و لاسگرد و سمنان و خراسان محاجر پذیرفته است. مشاهله با خانواده و همولاپتیان دهنگی سخن می‌گوید و «زبان بیلاق» (koiné دامپوران) یا gelaki را نیز آموخته است.

۱- اصوات. علاوه بر پنج مصوت ساده فارسی، دهنگی مصوت مازندرانی /ə/ را نیز دارد. تقواوت /o/ و /u/ گاه آشکار نیست و [ə] شنیده می‌شود. [ə] واجگونه‌ای از /o/ است. در صامت‌ها دهنگی با فارسی ابزار است، مگر /k/ و /g/ واجگونه‌کامی ندارند و قاف از مخرج غین ادا می‌شود.

۲- شمار. دهنگی قادر جنس دستوری و حالت (case) است مگر در ضمایر شخصی. لیکن xuâk، جمع «خواهر» بازمانده نظام حالت در واژگان خویشاوندی است.^۱ vačo(n)un «زنان»؛ *jenikā/jení* «زن». در هر حال جمع به -on- است: «چه‌ها». در خصوص جمع فی‌جان باید از گویشوران پرسید.

۳- ضمیر. ضمایر شخصی در جدول ۱ تنظیم شده.^۲ ضمایر منفصل اول شخص و دوم شخص مفرد دو حالت مستقیم (فاعلی) و ابلیک (مفوعی) دارند. ضمایر ابلیک در نقش‌های مفعول صریح (نحوه‌های ۱ و ۴)، مفعول باوسطه (نحوه‌های ۲ و ۳) و مضارف‌الیه (ملکی) (نحوه ۴) به‌کار می‌روند.

1. a biemân ta beynon	«من آدم بیلیت.»
2. bio asb-savâri ta yâd badon	«بیا به تو اسب‌سواری یاد بد هم.»
3. mo niâ kə, a muš bøyten	«به من نگاه کن؛ من موش گرفتم.»
4. mo mår mo megiâ=š	«مادرم مرا دوست داشت (می‌خواست).»
5. šemâ mēšnâson	«شما را می‌شناسم.»
6. šemâ injə namuni(n).	«شما اینجا نمانید.»

^۱ قس: سمنانی مفرد xuâka، ابلیک xuâká؛ جمع xuâkárún، جمع ابلیک xuâkarún

^۲ «ضمایر منفصل» در عبارات اسمی به‌کار نمی‌رود و فقط با فعل همراه می‌شود.

همچنین در داده‌ها ضمیر ملکی مندرج در نمونه ۷ یافت شد. این ساخت را در گونه‌های دیگر کومنشی نیافتم لیکن در زبان الیکایی گرمدار که از گونه کاسپی است ساخت قابل مقایسه‌ای ملاحظه شد (نمونه ۸).

7. un kiə amâči-ə «آن خانه مال ماست.»
 8. un xone omej dakiə/ameyše «آن خانه مال ماست.» (الیکایی)

جدول ۱- ضمایر شخصی و شناسه‌های فعل

شناسه‌ها		ضمایر		
مضارع	ماضی	مفعولي	فاعلی	
-ân, -on	-(ə)n	mo	a	۱ مفرد
-Ø	-(ə)t	ta	to	۲
-ə, -u	-(ə)š, -i, -Ø	yo		۳
-in	-mon	amâ		جمع ۱
	-ton	šemâ		۲
-ən	-šon	yun		۳

۴- **ترکیبات اضافی و وصفی.** اضافه مقولب است و کسره نی پذیرد: bərâr das «دست براذر»، amâ kiə «خانه ما».

صفت مقدم بر موصوف است، ظاهراً با نشان اضافه مقولب zárde dəndənə «زنور زرد». برخی صفات پایانه in- می‌گیرند: masin kiə Peštin/Döunin/Žurin malle «خانه بزرگ»، « محله پشت / درون / بالا» (برزن‌های دهنگ).

۵- **مفعول صریح** نشانی در دهنگی ندارد و با ترتیب کلمات در جمله به هم می‌رسد. نمونه‌های زیر از پاسخ‌گویشور به جمله‌های فارسی به دست آمد. آشکار نیست که پی‌چسب eš- به فعل

شناسه فعل در زمان ماضی است یا ضمیر متصل است که در عبارات اسمی دهنمکی استعمال ندارد. این موضوع شایان تحقیق بیشتر است.

9. nâzu muš bait «گریه موش گرفت.»

10. nâzu muš bait-eš «گریه موش را گرفت.»

۶- حروف اضافه. این حروف اصلتاً پسایندی است، چنانکه در نمونه‌های ۱۱ و ۱۲ و ۱۵ و ۲۶ آمده است. ترکیبات پیشاپندا نیز به تقلید از فارسی وارد زبان شده است (نمونه‌های ۱۳ و ۱۴).

11. megi yo-re jəni dorost kərin «باید برایش زن بگیریم (درست کنیم).»

12. kuјa pe mio? âbâdi pe miân «از کجا می‌آیی؟ از آبادی می‌آیم.»

13. darzon mion-e čâ kat «سوzen در چاه افتاد.»

14. ta piə dam-e bar dáre «پدرت دم در است.»

15. âynə mion xošton niâ kə «در آینه خود را بنگر!»

۷- فعل. صرف افعال «خوردن» و «افتادن» در جدول‌های ۲ و ۳ آمده است.

جدول -۲ - آ - «خوردن»

مضارع	الالتزامی	ماضی ساده	ماضی استمراری	
mē-xor-on	ba-xor-on	bə-xord-ən	mē-xord-ən	۱ مفرد
mē-xor-Ø	ba-xor-Ø	bə-xord-ət	mē-xord-ət	۲
mē-xor-ə	ba-xor-ə	bə-xord-eš	mē-xord-eš	۳
mē-xor-in	ba-xor-in	bə-xor-mon	mē-xor-mon	۱ جمع
		bə-xor-ton	mē-xor-ton	۲
mē-xor-ən	ba-xor-ən	bə-xor-č-on	mē-xor-č-on	۳

جدول ۲- ب - «خوردن»

نکلی	ماضی بعید	ماضی التزامی	
bə-xorč-ən	bəxor biān	bəxor bün	مفرد ۱
bə-xorč-ət	bəxor biāt	bəxor büt	۲
bə-xorč-i	bəxor bo	bəxor bü	۳
bə-xorč-əmon	bəxor bimon	bəxor bümon	۱ جمع
bə-xorč-əton	bəxor biton	bəxor bütton	۲
bə-xorč-ešon	bəxor bišon	bəxor büšon	۳

جدول ۳ - «افتادن»

مضارع	ماضی	نکلی	
mē-k-ân	bə-kət-ân	kəč-ân	مفرد ۱
mē-kâ-Ø	bə-kət-ât	kəč-ât	۲
mē-k-u	bə-kət-Ø	kəč-i	۳
mē-k-in	bə-kət-mon	kəč-âmon	۱ جمع
	bə-kət-ton	kəč-âton	۲
mē-k-on	bə-kət-šon	kəč-âšon	۳

پیشوندهای صرفی عبارت است از -mē- (که اغلب کشیده شنیده می‌شود) و -bə-. داده‌ها به اندازه‌ای نیست که بتوان گفت -ba- خاص التزامی است یا اینکه چرا -bə- در ماضی نکلی «افتادن» نیامده است.

در افعال مرکب -bə- به اختیار حذف می‌شود:

16. izzi Ehsân pür râi kərcən Mâzəndəron

«دېشپ پسې احسان را راهى كردىند مازندران.»

پیشوندهای قاموسی و پیشوند نفی (na-) جایگزین -be- و با -mē- ترکیب می‌شوند (نمونه‌های ۱۷ و ۲۶ و ۳۲).

17. vâčo(n)un dâran vâzi hâ-mə-kər-ən «چه‌ها دارند بازی می‌کنند.»

18. yun hečči na-m-oy-ən «آها هیچ نمی‌کویند.»

۸- شناسه. دهنگی دو گروه شناسه دارد: شناسه‌های همراه با بن مضارع و شناسه‌های همراه با بن ماضی (جدول ۱). گروه اخیر در اصل ضمایر متصل است.

در شناسه‌های مضارع دوم شخص مفرد صفر است. دوم شخص و سوم شخص جمع همگون شده‌اند. سوم شخص مفرد -ə- و -u- برای دو فعل صرف شده متفاوت است؛ باید تحقیق شود چرا. شناسه‌های همراه با بن ماضی بازمانده نظام ارگاتیو است. سوم شخص مفرد -č- گرایش به کوتاه شدن به -i- و صفر دارد. نکتهٔ مهم این است که شناسه‌های ماضی با افعال متعددی و لازم هر دو به کار می‌روند و از این جمیت دهنگی شبیه بیانگری است.^۱

۹- بن‌های سه‌گانه. از دیدگاه هژمنانی فعل سه بن دارد: مضارع، ماضی، نقلی:

مضارع	ماضی	نقلی	
xor-	xor(d)-	xorč-	خوردن
k-	kət-	kəč-	افتادن

زیرساختِ جزء نقلی -č- میان هشت -št- در زبان‌های کومشی است که ظاهراً از فعل «ایستادن» در زبان پارتی سرچشمه می‌گیرد (Borjian 2021, §6.4.4). صرف‌نظر از صیغه‌های صرفی مندرج در جدول‌ها، نمونه‌هایی در یادداشت‌ها به دست آمد که به جای -č- در ماضی نقلی -št- آمده‌اند:

19. bi-əmi-št-ân «آمده‌ام

20. bə-di-št-ət «دیده‌ای

^۱ Borjian 2021, §6.6.3

شایان توجه است که این -č- به صرف ماضی در سوم شخص جمع هم سراایت کرده: bəxorčon «خوردن»؛ زیرا خاتِ همزمانی این صیغه البته bə-xord-šon است با زنجیره ابدال č < tš < d-š.

۱- بن مجھول. هرگاه بن مضارع فعل متعدد پسوند -i- بگیرد بن مضارع مجھول حاصل می‌شود. بن ماضی مجھول گویا با افزودن پسوند -â- به دست آید. برای مثال، بن‌های فعل «ریختن»: متعدد .riži- : rižiâ- : rit-

21. mo engušt bárbinîâ-Ø «انگشتم برید.»

22. ow bérižiâ-Ø «آب ریخت.»

23. doxtər ow bérít-eš «دختر آب را ریخت.»

نمود بن مجھول را در صفت مفعولی نیز می‌توان یافت:

24. en sib bəpussiâ-ə «این سیب پوسیده است.»

25. bəpussiâ sib «سیب پوسیده»

۱۱- ماضی نقلی. صرف ماضی نقلی از ماضی ساده مقابله است و گویشور صیغه‌های هر دو زمان را به‌سهولت صرف کرد. با این همه در پاسخ برخی جمله‌ها این دو زمان را جایه‌جا گفته، مثلاً در نمونه زیر به‌جای ماضی ساده که مطلوب معنی است ماضی نقلی به‌کار برده‌است. در دیگر گونه‌های کومشی هم ماضی نقلی ضعیف است و در مازندرانی این زمان اصلاً نیست (Borjian 2021, §6.5).

24. amâ ušuni otâγ döun naxočâmon «ما دیشب در اطاق نخوابیدیم.»

۱۲- صیغه‌های مرکب. ماضی بعید و ماضی الترامی با فعل معین «بودن» صرف می‌شود. در جدول ۲، صفت مفعولی «خوردن» bəxor با یستقی مُرْخَم bəxord باشد. جالب است که وجه الترامی «بودن» (büt, büñ) با شناسه‌های ماضی صرف شده؛ این مطلب شایسته پرس‌وجوی بیشتر است.

۱۳- استمرار. زمان‌های استمراری همانند فارسی با فعل معین «داشتن» ساخته می‌شود:

27. dâr-on mēšon «دارم می‌روم»

28. dârd-ən mēšiān «داشتم می‌رفتم»

از این نظر دهنگی با سمنانی همانند است، به خلاف دیگر زبان‌های کومشی از جمله سرخهای لاسکردی و افتزی که فعل معین -dar «وجود داشتن» را به کار می‌گیرند. بیابانکی هیچ‌یک از دو فعل معین را ندارد.^۱

۱۴- «بودن». گذشته از فعل استنادی، معنی وجود داشتن یا در جایی بودن با بن مضارع -dar (که از ویژگی‌های زبان‌های کاسپی است) ادا می‌شود. بن ماضی این فعل ظاهراً də-bi است. برای موجودات بی‌جان فعل «هشتن» هم به کار می‌رود (نمونه ۳۱).

29. ketâb mo bərâr das dár-ə «کتاب دستِ برادرم است.»

30. biəmiān ta bəynon, də-nâ-bi-ât «آدم بیلمت، نبودی.»

31. sib mion-e tâ həštə «سیب روی طافچه است.»

۱۵- «خواستن». این فعل با بن -gi(a) صرف می‌شود (نمونه‌های ۴ و ۳۲ و ۳۳). صورت ناقص (صرف ناپذیر) آن megi به معنی «باید» است (نمونه ۱۱).

32. hívəndət yâ ma-ga-t hivən? «انداختی یا می‌خواهی بیندازی؟»

33. agə giâ but, mé bu «اگر خواسته باشی، می‌شود.²»

۱۶- ریشه‌شناسی. دهنگی با سمنانی و سرخهای لاسکردی و افتزی و بیابانکی در بنیه شمال‌غربی زبان‌های ایرانی انباز است^۳، چنانکه در تحوّلات صوتی زیر نمودار است:

«برگ» masin *s

«داماد» izzi «دیروز» zomâ *z

¹ Borjian 2021, §6.9

² «خواستن توانستن است» را گویشور با این عبارت بیان کرد.

³ Borjian 2021, §9.1

«سگ»، esbez **esbe* «پش»، esbi **esbē*

«اسپل»، esbezə **esbezə*

^۱ pur «پسر»؛ اما öwest «گوسفند آبستن» گونه جنوب غربی است.

«زن»، tiž **tiž-*

«زیرین»، žurin **žurin-*

«گرگ»، vašon **vārō-* «گرسنه»، vâreš **vārē-* «باران»، vâzi **vāzī-*

bar «در»، digar «دیگر» (تحوّل جنوب غربی؛ سمنانی هم چنین

است)

۱۷- رده‌شناسی. در دو مطالعه پیشین، بررسی ایزوگلوسی میان همه گونه‌های کومنشی انجام شد و این نتیجه به دست آمد که شهمیرزادی و سنگسری با دیگر گونه‌ها تفاوت آشکار دارند (و بنابراین در بررسی حاضر حذف شده‌اند). از مطابقه سایر گونه‌ها دو قطب نمودار شد: (۱) سمنانی؛ (۲) سرخه‌ای- لاسگردی که با افتراق هم‌تبار تواند بود. بیانکی دورگه از کار درآمد، گویی با مادری سمنانی.

اینک محاسبه ایزوگلوسی را با حذف ایزوگلوس‌های متمایزکننده شهمیرزادی و سنگسری تجدید می‌کنیم.

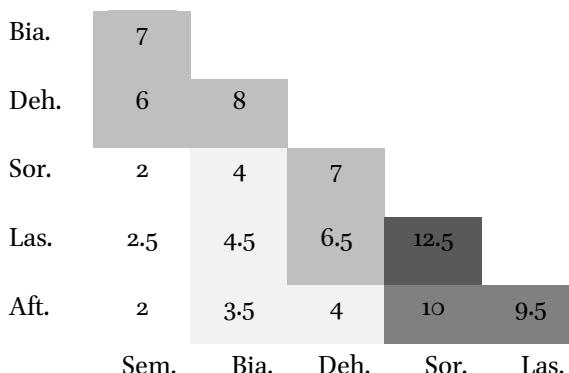
جدول ۴ شامل سیزده ایزوگلوس گرامری و لغوی است. جدول ۵ نمودار جمع ایزوگلوس‌ها برای همه جفت‌های است. مثلاً سرخه‌ای و لاسگردی که در دوازده و نیم فقره از سیزده ایزوگلوس انبازند زبانی واحد به شمار می‌آیند. رنگ خاکستری سیر در گوشۀ راست جدول ۵ یانگر تزدیکی افتراقی به سرخه‌ای- لاسگردی است. باقی خانه‌های پلکان با شش تا هشت فقره توافق، رنگ خاکستری بازتر گرفته‌اند. زیر پلکان رنگ روشن گرفته زیرا نشانگر جفت‌های دور است. دورترین فاصله (دو فقره از سیزده ایزوگلوس) میان سمنانی و سرخه‌ای است – که دو زبان متفاوت به شمار می‌آیند.

^۱ این لغت در دیگر گونه‌های کومنشی بر نگارنده مجھول است. زن آبستن می‌شود اشکم‌دار و تله‌دار و پیردار و نظایر آنها.

جدول ۴ - ایزوگلوس‌ها

معنی	پیابانکی	دهنکی	سرخه‌ای	لاسکردی	افتری	ایزوگلوس	
+	-	-	-	-	-	جنس و حالت در اسم	۱
-	+	+	+	+	-	مفهول صریح بی‌نشان	۲
-	-	-	+	+	+	جمع ضمیر ۲ hož/hoď	۳
-	-	-	+	+	+	مضارع با -end-	۴
+	+	+	-	-	-	نقلي لازم با -č-	۵
+	-	-	-	-	-	ارگاتیو با عامل ابلیک	۶
-	+	+	-	-	-	شناسهٔ فعل لازم = ضمیر متصل	۷
+	-	+	-	-	-	استمرار با «داشتن»	۸
xorusá	xorús	telâ	tâlâ	telâ	talâ	خروس	۹
bíâ	bíč	bio	bíru	bíru	búru	بیا !	۱۰
kaj	kaž	xol	xol	xul	val	کج	۱۱
ruá	rüa	nâzu	nâzi	nâzu, ruvâ	nâzu	گریه	۱۲
pis	bad	pis	pis	pis	zohe, bad	بد	۱۳

جدول ۵ - ترکیب ایزوگلوس‌ها

دهمکی در کجای طیف قرار می‌گیرد؟

نخست باید گفت که بالاترین توافق دهنکی با بیانکی است (شش ایزوگلوس). لیکن این ماقریم به خودی خود هیچ معنی نمی‌دهد، زیرا چنان‌که در مطالعات پیشین به اثبات رسید این هر دو گونه دورگه هستند.

مهم این است که دهنکی را با دو قطب سمنانی و سرخه‌ای سنجیم. نتیجه چنین است که دهنکی با سمنانی در شش ایزوگلوس (۴۳ درصد) و با سرخه‌ای در هفت ایزوگلوس (۵۴ درصد) انباز است.^۱ در واقع دهنکی در فاصله تقریباً مساوی رده‌شناسانه میان سمنانی و سرخه‌ای است. تعبیر این کیفیت آن است که دهنکی از همگرایی آن دو زبان هستی یافته. تاریخ این جوش‌خوردگی را زمانی می‌توان معین کرد که مواد کافی از زبان و انتوگرافی دهنک گرد آید.

کتابنامه

شاهحسینی، یونس (۱۳۸۹)، منزل چهارم: نگاهی به روستایی تاریخی و کهن دهنک، سمنان: حبشه‌رود.

Borjian, H. (2021), *Essays on Three Iranian Language Groups*, New Haven: American Oriental Society.

Borjian, H. (2023), "Komisenian", *Encyclopedia Iranica* XVII/4: 362-372.

Dehnemaki: A Newly Found Komisenian Variety

Habib Borjian

Rutgurs, The State University of New Jersey

Abstract

This paper is based on my fieldnotes taken in June 2022 in Dehnemak, located between Garmsār and Semnān. Dehnemaki was identified as a variety of the Komisenian Sprachbund. The paper draws a sketch grammar of Dehnemaki. It has a ternary set of present, past, and perfect

^۱ این نسبت‌ها در مطالعه پیشین (Borjian, 2023) به ترتیب ۶۸ درصد و ۸۲ درصد بود. سبب این نسبت‌های بالاتر، لحاظ شدن زبان‌های بیکانه‌تر شهمیرزادی و سنتکسری در سنجش پیشین است.

stems, as in *xor-*, *xord*, *xorč-* ‘eat’. The verb alignment is nominative-accusative, lacking distinctions between transitive and intransitive verbs, but the distinct set of past-tense person markers (Table 1), which are originally the oblique pronominal clitics, display a feeble residue of Middle West Iranian ergativity. The second part this paper concerns with the typology of Dehnamaki.

Keywords: Sprachbund, Language Contact, Language Convergence, Typology, Etymology, Northwest Iranian languages